

(αναπληρώτριας, μέλος του ΔΣ της ΕΛΜΕ Ηρακλείου και της Πανελληνίας Ένωσης Αδιορίστων Εκπαιδευτικών (ΠΕΑΕ))

Αν και σαν σύγχρονοι είλωτες της εκπαίδευσης, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι, αδιόριστοι, έχουμε θυσιάσει πολλά χρόνια από τη ζωή μας στο βωμό της αδιοριστίας και της εργασιακής περιπλάνησης, οι θυσίες δεν φτάνουν! Τώρα καλούμαστε να θυσιάσουμε και δύο χρόνια προϋπηρεσίας (2010-2012), που σύμφωνα με την πρόσφατη εγκύκλιο πρόσληψης αναπληρωτών-ωρομισθίων για το 2015-2016 που εκδόθηκε με νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης (ν. Λοβέρδου), δεν θα προσμετρηθούν, αφού αυτή η κυβέρνηση δεν πρόλαβε ...να νομοθετήσει (!).

Δύο χρόνια που αποκτήθηκαν με αιματηρές οικονομικές, προσωπικές και οικογενειακές θυσίες, υπηρετώντας σε κάθε γωνιά της Ελλάδας και καταθέτοντας την ψυχή μας στην ήδη καθημαγμένη εκπαίδευση ενός λαού που παλεύει να κρατηθεί όρθιος. Αυτά όμως δε φαίνεται να αγγίζουν τις ευαισθησίες της κυβέρνησης, που μιλώντας στο όνομα της Αριστεράς, προσπαθεί να εξασφαλίσει την ανοχή μας στην πιο αντιδραστική πολιτική απέναντι στους εργαζόμενους και την κοινωνία. **Η Βουλή «πρόλαβε» να ψηφίσει το πολυσέλιδο αντιλαϊκό μνημόνιο**, μέσα σε δυο νύκτες, καθ' υπόδειξιν δανειστών και κυβέρνησης, πνίγοντας στα δακρυγόνα τους διαδηλωτές. **Δεν «πρόλαβε» όμως η κυβέρνηση να νομοθετήσει, δυο αράδες αυτονόητων άρθρων για την ελαστική εργασία και μας ξαναπάει με το νόμο Λοβέρδου...** Είναι ζήτημα προτεραιοτήτων...

Η κατάταξη στους πίνακες με βάση το νόμο Λοβέρδου, θα φέρει νέες ανατροπές και θα προσθέσει νέες αδικίες στις τόσες άλλες που έχουν προηγηθεί. Το έργο το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Για τους μόνιμους διορισμούς (αν γίνουν), **θα μετράει η μοριοδότηση της επιτυχίας μόνο του ΑΣΕΠ του 2008** και όχι των προηγούμενων διαγωνισμών! Εδώ αποκαλύπτεται και η προσχηματικότητα «της αναγκαιότητας της αξιολόγησης μέσω ΑΣΕΠ», αφού η «επιτυχής αξιολόγηση των συναδέλφων στους προηγούμενους ΑΣΕΠ» διαγράφεται μονοκοντυλιά με ένα νόμο, από αυτούς που ομνύουν στο όνομά της! Σφαγιάζονται έτσι τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων που είχαν επιτυχία σε προηγούμενους ΑΣΕΠ, αλλά...δεν άντεξαν να δώσουν και το 2008!

Τίποτα δεν είναι ανεξήγητο και όλες οι κινήσεις της κυβέρνησης ακολουθούν μια συνέχεια στη διάρκεια της δμηνης **διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και μια συνέπεια ως προς τις δεσμεύσεις της στους δανειστές, στην ΕΕ και στον ΟΟΣΑ.** Δεν ξεχνάμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις του για κατάργηση των μνημονίων, συνέχισε τη μνημονιακή πολιτική, πληρώνοντας πλήρως και εγκαίρως τα δάνεια στην ΕΚΤ και το ΔΝΤ. Επανέφερε μεν τους διαθέσιμους, αλλά αφαίρεσε ισόποσο αριθμό από τις προσλήψεις που θα έκανε, ήδη πριν την υπογραφή του 3^{ου} μνημονίου. Τώρα αποτελεί και απαίτηση των δανειστών για να μην ξαναμπούν στην διαθεσιμότητα (!). Μείωνε σταδιακά τον αρχικό αριθμό των διορισμών (περ. 5.000) που είχε εξαγγείλει (ήδη αναιμικός για την κάλυψη των ήδη υπάρχοντων 27.000 κενών) ώσπου έφτασε να μας πει κάποια στιγμή για κάλυψη κενών από φαντάρους και σήμερα το υπουργείο δε δεσμεύεται για κανένα διορισμό! Το Μάιο στη σύνοδο των υπουργών παιδείας της ΕΕ στις Βρυξέλλες, ο υπουργός Παιδείας συμφώνησε στις γενικές κατευθύνσεις της ΕΕ για κινητικότητα,

κατάρτιση και επιχειρηματικότητα στην εκπαίδευση... Και οι κατευθύνσεις αυτές αποτυπώνονται ξεκάθαρα στο 3^ο επαίσχυντο μνημόνιο υποταγής στους κεφαλαιοκράτες της ΕΕ, παρά το περήφανο ανυπόταχτο ΟΧΙ του Ελληνικού λαού που πραξικοπηματικά καταργήθηκε από το νέο μέτωπο «εθνικής ενότητας» ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ... για να διασωθεί ο ύψιστος στόχος της αστικής τάξης για παραμονή στην ΕΕ και το ΕΥΡΩ.

Να λοιπόν πως φτάσαμε ξανά στο νόμο Λοβέρδου και στο νέο τρόπο διορισμού με μόνο τον ΑΣΕΠ του 2008. Και οι δύο ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις των νέων εταίρων της συγκυβέρνησης, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ (Λοβέρδος), ΠΟΤΑΜΙ, αλλά και των γενικότερων κατευθύνσεων της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για διαρκή αξιολόγηση τυπικών προσόντων, κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων για μείωση του εργατικού κόστους.

Στις σημερινές συνθήκες παγκόσμιας όξυνσης της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο με τον πολιτικό του μηχανισμό, δηλ. την ΕΕ που του εξασφαλίζει οικονομική και πολιτική εξουσία απέδειξε ότι δεν κάνει ούτε βήμα πίσω στο πέρασμα των αναδιαρθρώσεων (αξιολόγηση, μείωση μισθών, κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων, απολύσεις κλπ) προκειμένου να πάρει το προβάδισμα στη σκακιέρα του διεθνούς ανταγωνισμού έναντι των άλλων οικονομικών κολοσσών. Γι' αυτό και επιβάλλει κοινή πολιτική σε όλες τις χώρες της ΕΕ προκειμένου να ξεπεράσει την κρίση του σε βάρος των εργαζομένων και να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα του. Στόχος η μείωση του κόστους εργασίας και του δημοσιονομικού κόστους με κάθε τρόπο, μέσα από την ένταση της εκμετάλλευσης, την ελαστικοποίηση της εργασίας, την εντατικοποίηση και τις απολύσεις για ένα πιο «ευέλικτο» δημόσιο και συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων.

Και ας μην ξεχνάμε ότι οι «μεταρρυθμίσεις» στην αγορά εργασίας και στην εκπαίδευση (που είναι αναγκαίο να συνεχιστούν σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ και την ΕΕ) ξεκίνησαν με εισηγήσεις τους, με τη Λευκή Βίβλο ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '90. Η κατάργηση του 8ωρου, η 4^η βάρδια, η απασχολησιμότητα και η ωρομισθία ήταν στην ατζέντα της ΕΕ πολύ πριν την κρίση και τα μνημόνια. Σήμερα έχει αποκαλυφθεί πια με πλήρη σαφήνεια το αντιδραστικό της πρόσωπο, που από την ίδρυση της στήθηκε για να προστατεύσει και να προωθήσει τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα των πολυεθνικών της Ευρώπης και με την πολιτική της οδήγησε στο κλείσιμο επιχειρήσεων και βιομηχανιών της χώρας μας, στην αποδιάρθρωση του παραγωγικού ιστού και τη διόγκωση του χρέους, μέσα και από το ελλειμματικό ισοζύγιο εισαγωγών -εξαγωγών, προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα... Όλα λοιπόν στο βωμό του κέρδους των ευρωπαϊκών πολυεθνικών και του ντόπιου κεφαλαίου που διεκδικεί μερίδιο στα κέρδη...

Και αυτή την πολιτική της ΕΕ και των κυβερνήσεων που την υπηρετούν τόσα χρόνια τη βιώσαμε και τη βιώνουμε στο πετσί μας εμείς οι αναπληρωτές με:

-τη **χρόνια αδιοριστία και την εργασιακή ανασφάλεια**, όταν 18.000 αναπληρωτές αναπληρώνουμε σταθερά τον εαυτό μας τουλάχιστον τα τελευταία 5-6 χρόνια καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες της εκπαίδευσης, ενώ ταυτόχρονα οι πίνακες της αναπλήρωσης-αδιοριστίας μετρούν πάνω από 60.000 άνεργους εκπαιδευτικούς και η ουρά συνεχώς μεγαλώνει.... Σήμερα με το **τρίτο μνημόνιο**, υπάρχει η **προοπτική οριστικής εκμνημόνισης των μόνιμων διορισμών**, και γενίκευσης του προτύπου του αναλώσιμου και ελαστικώς απασχολούμενου εκπαιδευτικού, που θα εργάζεται στην καλύτερη των περιπτώσεων ως αναπληρωτής εφ' όρου ζωής... Το αποδεικνύουν:

- οι μηδενικοί σχεδόν διορισμοί τα τελευταία χρόνια, αφήνοντας πολλά κενά στα σχολεία ακάλυπτα

- η **απαξίωση του πτυχίου** μέσα από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ....

-οι συνεχώς **μειούμενοι προϋπολογισμοί** για την εκπαίδευση όπως και για όλες τις κοινωνικές ανάγκες

κατά απαίτηση των δανειστών-τοκογλύφων και των πλεονασματικών προϋπολογισμών...

-η **εργασιακή ομηρεία και περιπλάνηση, δουλειά ωρομίσθιου ντίλερ γνώσεων** χωρίς σταθερή σχέση με το σχολείο και τα παιδιά, όπως απαιτεί ο ρόλος του παιδαγωγού που έχει ανάγκη η εκπαίδευση και η κοινωνία...

- η μείωση των μηνών απασχόλησης εξαιτίας των προγραμμάτων ΕΣΠΑ (προσλήψεις από Νοέμβριο και μετά τεμαχισμό τους σε ανθρωποώρες και ανθρωπομήνες) και **προοπτική επέκτασης μεσαιωνικών μορφών απασχόλησης με εκτίναξη της κοινωφελούς εργασίας με VOUCHER** 5μηνης ή 8μηνης διάρκειας, και δουλοκτητικά σύμφωνα των 400 ευρώ σε εκπαιδευτικές δομές που θα πάψουν να βρίσκονται υπό την αιγίδα του ΥΠΟΠΑΙΘ.

-η **αύξηση ωραρίου και του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα**, για λιγότερες θέσεις εργασίας και μείωση του «κόστους παραγωγής»...

-το **μισθολόγιο πείνας** και εξαθλίωσης με δραματικές περαιτέρω περικοπές. Παγωμένο βαθμολόγιο.

- το **χτύπημα των δημοκρατικών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων** με το νέο μνημόνιο, με νέο πειθαρχικό δίκαιο, και την απαίτηση για «αποπολιτικοποίηση του δημόσιου τομέα»...

- η **κατηγοριοποίηση μας σε αναπληρωτές** κρατικού προϋπολογισμού, προγρ. Δημοσίων επενδύσεων(ΠΔΕ)και αναπληρωτές ΕΣΠΑ και ο **κοινωνικός κανιβαλισμός** μέσα από τη διάσπαση μας σε αναπληρωτές με ή χωρίς ΑΣΕΠ, ιδιωτικούς ή όχι, υπηρετούντες σε δυσπρόσιτα ή μη, με ατομικό φάκελο προσόντων ή όχι ...Διαίρει και βασίλευε μέσα από το συνεχές ανακάτεμα των πινάκων, με τον πόλεμο των μορίων, των προσόντων και των κριτηρίων...

-τα **κουτσουρεμένα** εργασιακά δικαιώματα όσον αφορά στις **άδειες, τα ένσημα, τις αποδοχές, το επίδομα ανεργίας**...

-το χειρότερο όμως όλων αποτελεί η **συνειδησιακή αλλοτρίωση του εκπαιδευτικού** μέσα από το κλίμα του ανταγωνισμού, την εμπέδωση της υποταγής, των μειωμένων προσδοκιών, το τσάκισμα του ονείρου για σταθερή και αξιοπρεπή εργασία και μια απελευθερωτική εκπαίδευση και κοινωνία...

- η **αξιολόγηση, κινητικότητα, διαθεσιμότητα, ανταγωνιστικότητα και επιχειρηματικότητα** στην εκπαίδευση μέσα από το Νέο Λύκειο της αγοράς. Αποσπασματικότητα στη γνώση μέσα από την κατάρτιση και κλιμακούμενη απομόρφωση της νέας γενιάς. Μαθητεία στη δουλειά της ελαστικής απλήρωτης εργασίας, χωρίς δικαιώματα, από τα 15 για δουλειά μέχρι τα όρια της ανθρώπινης αντοχής, όπως συνέβη με τη νεαρή μαθητευόμενη σε ξενοδοχείο της Ζακύνθου που άφησε την τελευταία της πνοή μετά από 12ωρο εξαντλητικής εργασίας...

-η **γιγάντωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης**, που τώρα πλήττεται και αυτή με 23% ΦΠΑ στα δίδακτρα.

Σήμερα με την παραμονή της χώρας στην ΕΕ και το ευρώ, η ελληνική αστική τάξη αποβλέπει μεταξύ άλλων, μέσα από τη διασύνδεση της με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, στην αξιοποίηση των 20 δις ΕΣΠΑ και των 35 δις του πακέτου Γιούνκερ που προωθούν μέσα από τις ρυθμίσεις τους την περαιτέρω απορρύθμιση της αγοράς εργασίας (αμοιβές, ασφαλιστικό, συλλογικές συμβάσεις) και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ακόμα η αναγνώριση του τοκογλυφικού χρέους και η αποπληρωμή του, το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας επιβάλλουν διαρκή μνημόνια, λιτότητα και επιτήρηση μη επιτρέποντας την εξυπηρέτηση οποιασδήποτε κοινωνικής ανάγκης.

Αποδεικνύεται λοιπόν ότι μέσα σ' αυτόν τον ιμπεριαλιστικό μηχανισμό των επιχειρηματιών και του τοκογλυφικού κεφαλαίου δεν μπορεί να υπάρξει κανένα μέλλον για τους εργαζόμενους και την

εκπαίδευση. **Για όλους αυτούς τους λόγους είναι άμεση ανάγκη να σπάσουμε τα τείχη αυτής της ευρωφυλακής και της κοινωνίας που προτάσσει το κέρδος και όχι τον άνθρωπο.** Όχι από ιδεοληψία ή μικροαστική ανυπομονησία, αλλά γιατί η ζωή δεν μπορεί να περιμένει... Τα σχολεία δεν μπορεί να μην ανοίξουν το Σεπτέμβρη, τα παιδιά δεν μπορεί να μην έχουν καθηγητές, οι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί δεν γίνεται να αναπληρώνουν μια ζωή τον εαυτό τους, οι επαναπροσληφθέντες συνάδελφοι της διαθεσιμότητας δε γίνεται να ξανααπολυθούν, η εκρηκτική ανάπτυξη της γνώσης δε χωράει μέσα στην «κατάρτιση»... Οι κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες συνθλίβονται μέσα στον ευρωμονόδρομο και την ανταγωνιστικότητα μιας χούφτας επιχειρήσεων που προσπαθούν απεγνωσμένα να αυξήσουν τα κέρδη τους ... Η αντικειμενική ανάγκη για κοινωνικοποίηση της γνώσης σκοντάφτει πάνω στην ιδιοποίηση και τον ακρωτηριασμό της από τους σύγχρονους αφέντες των μέσων παραγωγής...

Το χρέος δεν μπορεί να ακυρώνει οποιαδήποτε κοινωνική ανάγκη.... Είναι απαραίτητη η άμεση διαγραφή του.

Χρέος δικό μας και της κοινωνίας είναι να λειτουργήσουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη με καλυμμένα όλα τα κενά...

Χρέος μας είναι να βρουν δουλειά οι άνεργοι και να μπορούν να ονειρεύονται οι νέοι...

Χρέος μας είναι να αντισταθούμε σε κάθε μορφή ελαστικής εργασίας και κάθε τι που πλήττει την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια...

Να εξασφαλίσουμε μόρφωση για όλα τα παιδιά και μισθούς αξιοπρεπείς για όλους...

Χρέος μας είναι να δώσουμε ελπίδα, αισιοδοξία, όραμα και μέλλον στους μαθητές μας ...

Αυτό είναι το μόνο χρέος που αναγνωρίζουμε... Γιατί το χρωστάμε στη ζωή...

Η ρήξη και η ανατροπή της μνημονιακής πολιτικής που περνά αναγκαστικά μέσα από την έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ είναι ο μόνος εφικτός δρόμος για να μη ζήσουμε ένα νέο Μεσαίωνα, για να πάρουν την κατάσταση οι εργαζόμενοι στα χέρια τους, για να ανοίξει ένας άλλος δρόμος για την κοινωνία και την εκπαίδευση. Και αυτό μπορεί να το κάνει μόνο ο οργανωμένος λαός, ένα μαζικό εργατικό, λαϊκό κίνημα, που θα πολιτικοποιεί τους στόχους του και θα κοιτάει στα μάτια τον εχθρό.

Ο ρόλος των σωματείων εδώ θα είναι καθοριστικός. Ξεπερνώντας την **αλλοτρίωση και την ανυποληψία του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού**, πρέπει να πρωτοστατήσουν στην οργάνωση των εργαζομένων και ιδιαίτερα της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης των ελαστικά εργαζομένων. Αυτών των σύγχρονων κολασμένων της γης που λαθροβιούν μεταξύ εργασίας και ανεργίας, ζώντας με το ωρομίσθιο, το μπλοκάκι ή με το πεντάμηνο των 400 ευρώ, χωρίς δικαιώματα και χωρίς μέλλον... Είναι **απόλυτη ανάγκη να δημιουργηθούν μέσα στα σωματεία νέες δομές υποδοχής και συσπείρωσης αυτού του κόσμου που μπαίνοβγαίνει στην ανεργία** και που ολοένα αυξάνεται σε σχέση με το μόνιμο προσωπικό. Υπάρχει τελικά η ανάγκη ενός νέου αναγεννημένου, ταξικού συνδικαλισμού που δε θα διαπραγματεύεται για να υποταχθεί, δε θα μεμψιμοιρεί και θα καθηλώνει, αλλά θα διεκδικεί και θα αντιστέκεται αποφασιστικά, θα εμπνέει και θα ανοίγει δρόμους.

Ενός **συνδικαλισμού** που:

-Θα παλεύει για την ενιαία έκφραση των συμφερόντων του συνόλου των δυνάμεων της εργασίας, σφυρηλατώντας την ενοποίηση των επιμέρους ομάδων και κλάδων και όχι υποκύπτοντας στον κατακερματισμό του «διαίρει και βασίλευε» που επιβάλλουν κυβέρνηση και εξουσία.

-Θα απασχολείται με την οργάνωση των ελαστικά εργαζομένων, ως αναπόσπαστο κομμάτι των

εκπαιδευτικών. Όχι ευκαιριακά , όχι ως εκλογική του πελατεία, κάνοντάς τους συναδέλφους ομήρους υποσχέσεων για την αναπαραγωγή παραταξιακών μηχανισμών. Η λειτουργία μόνιμης επιτροπής αναπληρωτών στην ΟΛΜΕ, η συνεργασία και ενεργή στήριξη της Πανελλήνιας Ένωσης Αδιορίστων Εκπαιδευτικών (ΠΕΑΕ) , η ενημέρωση, η απασχόληση των ΕΛΜΕ με ειδικό προγραμματισμό για την εγγραφή τους στο σωματείο, είναι ζητήματα σε μια τέτοια κατεύθυνση.

-Θα δίνει στους ελαστικά εργαζόμενους χώρο και εκπροσώπηση, για την καλύτερη ανάπτυξη των προηγούμενων, ακόμα και στα δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα, όπως έκαναν οι Παρεμβάσεις, εκλέγοντας για πρώτη φορά εκπρόσωπο των αναπληρωτών στο ΔΣ της ΟΛΜΕ.

Άμεσα στην εκπαίδευση και μπροστά στο επικείμενο άνοιγμα(;) των σχολείων με τα τρομακτικά κενά που υπάρχουν , οι ΕΛΜΕ, οι γονείς και τα σωματεία των εργαζομένων πρέπει να δραστηριοποιηθούν και με τους αγώνες τους να μην επιτρέψουν να ανοίξουν «εθιμοτυπικά» τα σχολεία το Σεπτέμβρη, υπολειπώντας με χιλιάδες κενά.

Να απαιτήσουμε μαζικούς διορισμούς για να έχουν όλοι οι μαθητές το δικαίωμα στη μόρφωση.

Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε άλλο τη διαρκή υπολειτουργία των σχολείων και την κατακρεούργηση των δικαιωμάτων μας. Μόνιμοι, αναπληρωτές και ωρομίσθιοι να συσπειρωθούμε στα σωματεία μας, να μη σκύψουμε το κεφάλι και να μην υποταχθούμε σε ότι αποφασίζουν για μας χωρίς εμάς.

Για να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει και να ανατρέψουμε όλους αυτούς που επιβάλλουν ένα διαρκές CAPITAL CONTROL στη ζωή μας!